

Pi sanomalehdille.

Suomen naisille.

Kun onnettomuus kotuteie kovia kokevaan maahanamme, oli yksi sen ilmausmuodoista veljesviha. Se tyytyi aluksi häikäilemättä järkyttämään sitä kunnioituksen tunnetta, jota kukin on velvollinen toisen vakavuudelle prottamaan. Sitä se varttui monessa muodossa psuintyväksi ilkeivaltaisuudeksi ja on lopulta kehittynyt huippuunsa, kun suomalainen hallitusmies-keisarillisen senaatin prokuraattori - joutui kauhokastavan rikoksen, suomalaisen miehen tekemän murhan uhriksi. Se hauta, joka niin odottamatta on keskeemme avautunut, puhuu tarisyttävää kieltä. Kevytmielisimmänkin se saa ajattelemaan. Mihin on tämä kaikki päättävä? Minkä perinnön jätämme tuleville sukupolville? Millaiseksi on nuoriso tuleva, kun se kasvaa vihassa, joka ei rikollisikään aseita kammo. Me allekirjoittaneet käännyimme Teidän, sisartemme, Suomen naisten puoleen, sydämen pohjasta kohoavalla rukouksella. Lammuttakaamme se vihan liekki, joka katvaa kansamme ydintä. Ostaamme kaukana kaikista niistä, jotka eivät paheksu rikosta kodin rauhaa vastaan ja väkivaltaa toisten persoonaa ja omaisuutta kohtaan, kun on kysymys omien toivaitten toteuttamisesta, kaikista niistä, jotka kyllävat epäluulon myrkkyä omia kansalaisia kohtaan. Joko sitten työskentelemme kotona tai koulussa, yksityisessä tai julkisessa plämässä, niin pitäkäämme tätä päätöstä järkkäilemättä pyhäinä. Me naiset olemme kasvavan polven luontaiset vartijat. Yhtykäämme lujaksi liitoksi nuorison pelastamiseksi. Opettäämme sille, että viha eksyttää - usko hyvään vain perille vie. Kivatkäämme nuorisoamme, niin että siinä juurtuu rakkaus, ei viha, että se paisi voimaa elää ja rohkeutta rakastaa. Mutta kiurukhtakaamme, ennenkuin on myöhäistä ja veljesvihan jäätävä henki kaikiksi ajoiksi on tumellut sen kallin varaan, josta Suomen tulevaisuus on nouseva.

Till Finlands kvinnor.

Da olyckan tog bortats i vårt svait hemsökta land, blef broderhatet en af dess former. Det tog sig först uttryck i hänsynslöst äidosättande af den åktning, hvar och en är skyldig andras åsigter. Det väste ut i illdåd af olika slag och har slutligen nått sin höjd i ett fasarväckande brott, mordet på prokuratorn i kejsarliga senaten, förfördt af en finne. Den grabb, som på plötsligt äppnats i vår midt, talar ett gripande språk. Den manvar äroven den lättinnigaste till eftertanke. Hvar skola vi sluta? Hvilket arf skola vi lemna åt kommande släkten? Hurudan skall den ungdom blifva som uppväxer i ett hat, hvilket ej ens skyr brottsliga medel? af undertecknade vända oss åter till eder, våra systrar, Finlands kvinnor, med en bön ur våra hjertans djupa. Låtom oss släcka den hatets eid, som förtär själva smärgen af vårt folk! Låtom oss energiskt tege afstånd från alla, hvilka, när det gäller deras önskningsars genomförande, icke vitta brott mot hemmets fred och väld på andras personer och egendom, från alla, hvilka uti misstrons draksädel mot egna landsmän. Låtom oss, antingen vi arbeta i hem eller skola, verka i det privata eller offentliga lifvet, orubbligt fasthålla vid detta beslut. Vi kvinnor äro ungdomens naturliga väktare. Låtom oss då sluta oss tillsammans i ett fast beslut att rädda ungdomen. Låtom oss lära den att hat gör vilse, men tro ger hamn. Låtom oss värna om den, så att den må få rotas i kärlet, ej i hat, att den måtte få kraft att lefva och mod att älska. Och låt oss skynda innan det blir för sent och broderhatets isande andedräkt för alltid skadat det dyrbara frö, ur hvilket Finlands framtid grov.